

Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīvas 2002/91/EK par ēku energoefektivitāti (OV 2003, L 1, 65. lpp.; OV Īpašais izdevums latviešu valodā: 12. nod., 2. sēj., 168. lpp.) 3., 7. un 8. pantu, tos lasot saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 19. maija Direktīvas 2010/31/ES par ēku energoefektivitāti (OV L 153, 13. lpp.) 29. pantu

Rezolutīvā daļa:

- 1) noteiktajā termiņā nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīvas 2002/91/EK par ēku energoefektivitāti 3., 7. un 8. panta prasības, Spānijas Karaliste nav izpildījusi šajās normās paredzētos pienākumus;
- 2) Spānijas Karaliste atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 118, 21.4.2012.

Tiesas (virspalāta) 2014. gada 15. janvāra spriedums (Cour de cassation (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Association de médiation sociale/Union locale des syndicats CGT u.c.

(Lieta C-176/12) (¹)

(Sociālā politika — Direktīva 2002/14/EK — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 27. pants — Personāla pārstāvju institūciju ieviešanas sasaiste ar atsevišķiem nodarbināto darbinieku sliedžiem — Sliedžu aprēķināšana — Valsts tiesiskais regulējums, kas ir pretrunā Savienības tiesībām — Valsts tiesas loma)

(2014/C 85/04)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Pamatlietas puses

Prasītājs: Association de médiation sociale

Atbildētāji: Union locale des syndicats CGT, Hichem Laboubi, Union départementale CGT des Bouche-du-Rhône, Confédération générale du travail (CGT)

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Cour de cassation (Francija) — Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 11. marta

Direktīvas 2002/14/EK, ar ko izveido vispārēju sistēmu darbinieku informēšanai un uzklaušanai Eiropas Kopienā — Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgs paziņojums par darbinieku pārstāvību (OV L 80, 29. lpp.), normu interpretācija — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 27., 51., 52. un 53. panta interpretācija — LES 6. panta 1. un 3. punkta interpretācija — Iespēja atsaukties uz iepriekš minētajiem tiesību noteikumiem strīdā starp indivīdiem, lai pārbaudītu direktīvas transponējošā valsts pasākuma atbilstību — Tādas valsts tiesību normas pieņemamība, ar kuru no uzņēmuma darbinieku skaita, īpaši nolūkā noteikt likumisko sliekšni personāla pārstāvju institūta iedibināšanai, tiek izslēgti darbinieki, ar kuriem noslēgti konkrētas kategorijas darba līgumi

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 27. pants — viens pats vai kopā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 11. marta Direktīvas 2002/14/EK, ar ko izveido vispārēju sistēmu darbinieku informēšanai un uzklaušanai Eiropas Kopienā, tiesību normām, — ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja tāds valsts noteikums šīs direktīvas transponēšanai, kāds ir Francijas Darba kodeksa L. 1111-3. pants, nav saderīgs ar Savienības tiesībām, uz to nevar atsaukties strīdā starp indivīdiem, lai netiktu piemērota valsts tiesību norma, kas ir pretrunā Savienības tiesībām.

(¹) OV C 184, 23.6.2012.

Tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 16. janvāra spriedums (Audiencia Provincial de Oviedo (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Constructora Principado S.A./José Ignacio Menéndez Álvarez

(Lieta C-226/12) (¹)

(Direktīva 93/13/EEK — Patērētāju līgumi — Nekustamā īpašuma pārdevuma līgums — Negodīgi noteikumi — Vērtējuma kritēriji)

(2014/C 85/05)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Audiencia Provincial de Oviedo

Pamatlietas puses

Prasītāja: Constructora Principado S.A.

Atbildētājs: José Ignacio Menéndez Álvarez